

attraa Oplæring i økonomisk Havebrug. Det er kun to meget smaa Bevillinger, der gives til denne efter min Mening meget vigtige Sag, og det har vist sig, at Ansøgnernes Tal har været stort, saa at man har maattet afvise mange. Det gælder navnlig den Del af Beløbet, som gives til „Det kongelige danske Haveselskab“, der arbejder her paa Øerne. Vi have foreslaaet, at Bevillingerne til dette Selskab skulde forhøjes med 1,600 Kr. Det har nemlig vist sig, at der til Selskabet det sidste Aar er indkommet 71 Ansøgninger, men at man kun har været i Stand til at bevilge de 43, man har altsaa maattet afvise 28 Andragere, fordi man ikke havde Midler til at give dem den Understøttelse, hvorom de søgte. Nu ville vi sikkert alle indrømme, at Oplæring i Havebrug er socialt set en uhyre vigtig Ting, det vilde sikkert være meget nyttigt og gavnligt, om Ungdommen, Sønnerne af Husmænd og Arbejdere, kunde faa Lov til at faa Undervisning i økonomisk Havebrug. Det er netop noget, der er Trang til i vort Land, hvor Havedyrkning ikke staaar nær saa højt, som den burde og kunde staa, naar vi hense til vor gode Jord og til det gode Klima, vi have for Dyrkningen af Haveprodukter, og endvidere huske paa, at der er et meget stort Marked netop for Afsætning af Havesager. Det forekommer mig derfor, at Bestræbelser herfor fortjener Understøttelse. Det vilde være langt, langt bedre, om Landarbejdernes og Husmændenes Sønner kunde blive oplærte netop i økonomisk Havebrug, end at de skulle søge ind til Byerne og der fylde op i de arbejdsløses Rækker. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale ærede Medlemmer at stemme paa disse 2 smaa Bevillinger, den ene paa 1,600 Kr. til det danske Haveselskab og den anden paa 400 Kr. til det jydsk Haveselskab.

Vi have for det tredie stillet et lille Ændringsforslag under Nr. 41 om Anbringelse af en Lysbøje paa Nordre Flint. Det drejer sig om 7,500 Kr. Nordre Flint ligger ved den meget berømte Ø Saltholm og er en Grund, der strækker sig $\frac{3}{4}$ Mil ud fra den i nordøstlig Retning. Ved Lavvande er en stor Del af den tør, men ved højere Vande er den dækket af 2—3 Fod Vand. Grunden bestaar af et haardt Stof — Kalk iblandet med Flint —, og det er vel det, der har givet Anledning til, at den i Sømandsproget gaar under Navnet „Flinten“. Forholdet er saaledes, at der er dybt Vand lige ind til Grunden. Derved ere Fiskerne ikke i Stand til at lodde sig til Grunden, de vide ikke, at de ere

der, før de staa paa den. Nu er der paa nordre Flint anbragt en Klokkebøje, men Fiskerne gøre gældende, at i haardt Vejr, særlig naar Stormen er vestlig eller sydvestlig, og de komme østenfra, ere de ikke i Stand til at høre Klokkebøjen, før de have passeret den, det vil altsaa sige, før det er for sent. Derfor ønske de meget at faa anbragt en Lysbøje derude. Dette Ønske er fremsat af to Fiskerforeninger, en i Skovshoved og en i Kastrup, men der staaar mange andre Fiskere bag ved. De ønske, at Lysbøjen skal være tændt i 3 Maaneder, nemlig August, September og Oktober, netop 3 Maaneder, hvori det egentlige Sildefiskeri foregaar. Der er en stor Mængde Fiskere, som er interesseret heri. Det er oplyst for mig, at Anbringelse af en saadan Lysbøje vil have Interesse for 120 Fiskere i Skovshoved, 60 Fiskere i Taarbæk, 60 Fiskere i Kastrup, 50 Fiskere i Dragør og desuden for Fiskere i forskellige andre Fiskerlejer, f. Eks. Humlebæk og Snekkersten. Ja, man kan sige, at i Virkeligheden kan denne Sag faa Betydning for mange flere Fiskere, nemlig hvis vi skulde være saa heldige, at der nu til det kommende Efteraar her i Øresund vilde indtræffe en Sildetid. En saadan god Sildefangst havde vi i Øresund i 1889 og 1891, og det kunde jo godt være, at Fiskerne kunde være saa heldige, at der til det kommende Efteraar kommer en god Sildefangst i Sundet. Saa søge Fiskerne hertil langvejs fra, helt ovre fra Bornholm, fra Sydsjælland og fra Møen, ja, næsten fra hele Danmark, for at drive Sildefangst. Naar det i mørke Nætter, medens Fiskerne drive med deres Garn ude i Sundet for at fange Sild, træffer ind med haardt Vejr, hænder det ikke saa sjældent, at de løbe paa nordre Flint. Der er intet, der advarer dem; Klokkebøjen kunne de ikke høre, og saa vide de ikke, hvor de ere, før de støde paa Flinten. Det er flere Gange hændet, at deres Fartøjer have hugget paa Flinten, og at de have haft meget Besvær med at klare sig af den igen. Det er ogsaa hændet, at de ere komne ind paa Grunden, og at deres Garn er blevet hængende, saa at de have revet Garnet itu og mistet deres Fangst. De gøre endvidere gældende, at nu er Forholdet det, at de ofte for at undgaa Flinten eller Grunden maa sejle Sønden og Vesten om Saltholm, hvorved de blive saaledes forsinkede, at de ikke i rette Tid komme frem til Markedspladsen med deres Varer.

Jeg synes derfor, at naar et saa stort